

вжтрѣшното държавно устройство. Но никой пѣкъ неможе да отрече заслугѣтъ и великѣтъ дѣла, съ които нѣкои отъ тѣхъ ознаменовахъ царуванъето си: такъвизи бѣхъ *Іоаннъ I Асѣнь* — братъ и *Іоаннъ II Асѣнь* — сынъ старата Асѣня. Отъ тѣхъ бащата поднови растуренното бѣлг. царство, братѣтъ го укрѣпи и усили отъ сѣка страна, а сынѣтъ го възвыси до такава степенъ до какъто бѣше стигнало само во времето на Симеона Великого.

Тѣй *Іоаннъ II Асѣнь* стой нѣкакъ по-высоко и отъ чича си и отъ баща си, че той можѣ да увеличи тѣхното достояніе и да спичели за себе си и за царството най-славно между царѣтъ на третата династія.

По дълбокъ политикъ отъ чича си, намѣсто да търси като него, сближеніе съ Римъ, *Іоаннъ II* знай да са ползова отъ обстоятелствата и направи щото *Търновскій Архіерей*, който до тогѣва са намѣрваше подъ *Охридскія Патріархъ* ⁽²⁸⁾ да са почете съ Автономія и да са провазгласи за патріархъ съ едно царско и съборно подтвърдѣніе. —

Споредъ едно българско сказаніе, *И-ръ Ватаци* заедно съ *Патріархъ Германа* свикали сичкѣтъ митрополиты, Архіереи и епископы отъ сичкото си царство, наедно съ *Архимандритѣтъ* и *Игуменитѣ* му. Отъ своя страна и *I. Асѣнь* свикалъ митрополытъ, архіепископытъ, епископытъ отъ своето царство и честный иноческый чинъ отъ *Света-гора*. Тѣй *сбрався съ вѣсточнымъ царемъ Ватаціемъ на Понтѣ-стѣмъ море* (въ *Лампсакъ*, срѣщу *Гелиболъ*), тѣ избрали благовѣйнаго мъжа *Іоакыма* преждедсвѣщенаго архіепископа *Търновскаго*, и го нарекли *Патріархъ*. И не само словомъ, нж и ржкописаніемъ *Германа*

(28) *Gregor. II. 3, 3.* (у *М. Дринова* Гл. VII, стр. 84 — 89),